

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 148.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901527200/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

Hedefladerne, der laa aabne og udbredte, og forsvandt saa i lange Suk inde over de mørke Moser. Intet var der til at læ og ly og lune for Sæden.

Men paa Søren Branders Lod var der Bælter paa kryds og tvers, der værnede Kornet, som stod gemt i de hegnede Firkanter. Dette kendtes ogsaa paa Sørens Afgrøde. Dertil hjalp desuden flere Forbedringer, Søren indførte, hvilke de slidsomme men tungvendte Klitboere ikke ænsede, saa meget mindre, som de kom fra den Kant. Endvidere sporedes han frem ved de mange Øjne, der vare rettede paa ham. Men Hovedsagen var dog, at Søren Branders i den Grad gik op i sit Arbejde, at dette var hans Liv, saa de to Ting ikke kunde skilles, men maatte enten begge lykkes eller begge mislykkes. Og hvor Mandens Liv er hans Gerning, der ydes det allerbedste, thi da staar han i sit Kald.

Følgen af alt dette var, at den

økonomiske Fremgang groede, om end smaat, saa dog sin stille Vækst.

— — En Dag holdt to Hesteprangere, en tynd og en tyk, uden for Huset.

»Goddag, bitte Mand! — Her har vi et Par smaa Heste til dig!« begyndte den tynde og sprang af Vognen.

Sørens Hjerte tog til at banke, men han svarede ganske rolig; »Naa, har I det!« mens han undersøgte de fremmede Handelsmænd med et prøvende Blik.

Han beroligedes fuldstændigt ved det paalidelige, enfoldige, næsten fromme Udtryk, den tykke forstod at give sit blegfede, glatragede Ansigt. Han lignede jo ganske en Præst.

»Tror du, vi kan gøre et Bytte med Studene?« spurgte han stilfærdig.

»Aa!« svarede Søren langsomt, idet han skottede forelsket til de gule Nordbagger, »det er vel aldrig værdt!«

»Hvis du vil have Heste, saa kan du aldrig i dine Levedage faa et Par,